

Interpretace příběhu pana M

M vyrůstal jako jedináček v úplné rodině, přičemž se na jeho výchově významně podíleli i prarodiče. Právě prarodičům přikládá velkou váhu, na jednu otázku ohledně toho, kdo z rodiny hrál v jeho životě hlavní roli, odpovídá: „Celkově bych řek, že prarodiče, rodiče,...“, tedy dal prarodiče na první místo před rodiče. Největší vliv měl na M jeho děda z matčiny strany, který se mu od malička snažil, jak M častokrát opakuje, „nastavit podnikatelský mindset“, sám ovšem nebyl velkým *podnikatelem* ve smyslu vlastnění firmy plné zaměstnanců, nýbrž *živnostníkem*. I M se zatím ubírá cestou *živnostníka* (sám spravuje klientům e-shopy), ale do budoucna má ambice rozjet vlastní e-shop, kde by se mohl stát právě tím velkým *podnikatelem* a tím si splnit ambici dosažení *bohatství*. M celkově dost prosazuje matčinu stranu a otce spíše opomíjí, což se například ukazuje na tom, že o sobě říká, že pochází z *podnikatelského prostředí*, i když otec nikdy nepodnikal. O matce se sice také nezmiňuje často, ale přikládá jí velký význam tím, že ji zařadil mezi svých 4-5 hlavních mentorů, kam otce vůbec nezařadil. Otec je zmíněn jen v souvislosti s fotbalem a vlivem na jeho hudební vkus, když byl M dítě. O dědovi z otcovy strany se nezmiňuje, jen o něm řekl: „Druhý děda byl také velký charakter, ale zemřel v mých 6 letech“. To by mohlo být například z otcova vyprávění, kterým se snažil svého otce dostat na úroveň matčina otce, ale zároveň tak může soudit čistě podle svých vzpomínek či z vyprávění kohokoli jiného, nezaújatého. M vlastně rodinu dělí na *podnikatelskou část* (matčina strana) a *fotbalovou část* (otcova strana). Zdá se, že oběma stranám se snaží zavděčit – podniká a od malička hraje fotbal („No tam, jasně, bylo tam to zadostiučinění tátovi a jeho tátovi.“), i když prý chtěl hrát raději hokej či basketbal. Jeho rodina byla podporující, takže by mohl dělat jiný sport, ale bohužel zrovna pro hokej a basketbal nebylo dostatečné zázemí a navíc byl hokej pro jeho rodiče příliš nákladný. Zůstává nejasné, zda nebyl nucen k fotbalu na úkor jiných sportů (už ve dvou letech dostal první kopačky) a zda si hraním všech možných sportů v pozdějším věku tento nedostatek z dětství nekompenzuje.

M je jedináček, ale jeho bratranec pro něj byl jako bratr („brácha z jiný mámy“), což mohlo mít vliv na to, že se M nezdá jako klasický stereotypní příklad jedináčka. Ovšem je přirozené, že se na jediné dítě směřuje maximum zdrojů a pozornosti. Díky tomu mohl M

pociťovat velký tlak, který vyústil v celoživotní *touhu po nezávislosti a odpor k autoritám*. Tato *touha po nezávislosti* je ústředním tématem jeho příběhu. Už v mládí se tato touha projevovala volbou oblečení a idolů, později se začala projevovat i *nechuť přijímat autority*, což například dokazuje jeho nechuť být zaměstnán. Vedle touhy po nezávislosti je jeho hnací silou i potřeba neustálého *posouvání* a zlepšování se. Jedním z projevů toho, že je jedináček by mohlo být to, že je rád důležitým článkem, ale zároveň nepotřebuje být „v záři reflektorů“, což se projevovalo už v třídním kolektivu („Já jsem byl vždycky takovej ten, ne že bych na sebe strhával pozornost, to naopak, já jsem rád mimo ty reflektory, ale vždycky jsem nebál vzít za ty otěže, a když bylo potřeba něco udělat, zařídit, tak jsem byl ten, kdo se toho nebál.“), poté ve fotbale („...tam jsem vždycky radši na ten gól nahrál, než abych ho dal, to mi udělalo vždycky větší radost.“) a nakonec i v pracích, které dělal či dělá.

Dále je výrazně znatelné odkazování se na *osud* v dobrém i špatném smyslu. Většinu svých chyb přisuzuje právě nepříznivým situacím, ale zároveň i ty příznivé životní události připisuje štěstí či náhodě. Často se mu ale úspěchu dostává díky tomu, že je velice *charismatický* a ovládá komunikaci s lidmi (např. získání vlastní pobočky realitní kanceláře a následná úspěšnost v prodeji nemovitostí). Naopak několik jeho neúspěchů bylo zapříčiněno skutečně objektivními událostmi, které měly neblahý vliv i na ostatní (realitní a koronavirová krize). Nezdá se ale, že by se M nechal nepřízněmi osudu srazit. Místo toho spíše vyhledává nové příležitosti (ony *díry v trhu*, k jejichž vyhledávání ho vedl jeho děda) a využívá je na maximum (např. přítelkyně v P > přestěhování a práce tam; využití přítele vlastnického stavební firmu).

Ve výběru idolů lze také nalézt určité souvislosti. V mladším věku měli všichni jeho idolové společnou výraznou *mužnost* a později *hodnotu nezávislosti*. Právě *mužnost* vyzdvihuje u svých idolů ze sportovního prostředí, o kterých říká: „...naštěstí v té době to ještě nebyli Neymarové.“ U idolů interpretů (Eminem, 50 Cent, Linkin Park, metal, slash punk) se poté spojuje *mužnost* s jakousi *nezávislostí* či *vybočením z mainstreamu*. Zmínění interpreti by se jen s mírným přeháněním dali považovat za prototypy chlapů. Minimálně Eminem je svými texty i vlastním životním příběhem více než vhodným představitelem hodnot nezávislosti, boření hranic a vybočování z většiny. Stejně hodnoty hledal i u subkultur, ke kterým v mládí vzhlížel (skejt'áci, slash punk). U erotických idolů (Ellie Goulding, Rihanna a různé herečky, na které si nevzpomíná) pak vyzdvihuje právě demonstrovanou ženskost, *ideál ženskosti*. Významným idolem je postava Mela Gibsona ve filmu *Patriot*, u které se zdá, že v ní vidí jakousi ideální představu otce, který pomstí svého syna. Možná by to mohlo vyjadřovat krivdu

od otce, který ho nechal napospas tlaku od matky a dědy a nijak za něj nebojoval. Každopádně to nějaký význam s velkou pravděpodobností má vzhledem k tomu, že se jedná o jediný idol z filmových postav a že ten film viděl cca 40x. Na střední škole tyto idoly vystřídal Robert Kiyosaki a Ivo Toman, což jsou velice úspěšní muži, ke kterým pravděpodobně vzhlížel kvůli jejich schopnostem překonat překážky osudu a prosadit se díky vlastním schopnostem (podobně jako on je dobrý sportovec, i když *nikdy neměl na nic talent*). V pozdějším věku už neměl a ani dnes nemá konkrétní idoly, nýbrž *vyhledává zajímavé lidi, kterými se nechává inspirovat*. Mezi jeho krátkodobými idoly jsou lidé vyznačující se průkopnictvím a stále vyzdvihovanou *nezávislostí*. Jeho tendence nemít konkrétní idol se zdá jako projev *neochoty přimknout se k autoritám*.

Významnou roli v životě M mají jeho blízcí. Při popisu základní i střední školy zdůrazňuje dobré třídní kolektivy. Své nejbližší využívá jako své mentory, se kterými diskutuje všechna zásadní rozhodnutí („Když mám nějaký zběsilej nápad, tak to jsou prostě lidi, za kterejma jdu a od kterých chci ten feedback a vím, že ten feedback, kterej dostanu bude víc a záleží mi na tom, záleží mi na jejich názoru.“). Patří mezi ně dva nejlepší kamarádi ze základní školy, zmíněný bratranec, matka a nynější přítelkyně. Přítelkyně pro něj byly pravděpodobně vždy velice důležité, ale *nynější přítelkyně* je pro něj momentálně *nejdůležitější osobou vůbec*. Ve svém profesním životě se soustředí spíše na krátkodobé cíle, ale v tom osobním poměrně dost přemýšlí nad dalekou budoucností (s přítelkyní si představuje celý život, kamarádi ze základky jsou přátelé na celý život, atp.). To znamená, že i přes velký důraz na kariéru a zbohatnutí, mu stále hodně záleží i na osobním a rodinném životě, ne-li víc.

Na závěr bych už jen rád zdůraznil, že vzhledem k omezenému množství informací nelze výše uvedené závěry považovat za definitivně platné, ale ve většině případů se jedná o pouhé domněnky.